

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: Awb) op het hoger beroep van:

de minister van Buitenlandse Zaken,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 24 november 2010 in zaak nr. 10/18883 in het geding tussen:

mede voor hun minderjarige kinderen

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 7 januari 2009 heeft de minister aanvragen van de vreemdelingen om hun een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 26 mei 2010 heeft de minister het daartegen door de vreemdelingen gemaakte bezwaar opnieuw ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 november 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank, voor zover thans van belang, het beroep van de vreemdelingen tegen het besluit van 26 mei 2010 gegrond verklaard, dat besluit vernietigd, het bezwaar tegen voormelde besluiten van 7 januari 2009 gegrond verklaard, bepaald dat de minister binnen vier weken na verzending van de uitspraak aan de vreemdelingen een mvv met als doel 'uitoefenen van het gezinsleven conform artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) bij oudste zoon respectievelijk broer (hierna: de referent) verstrekt en bepaald dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 december 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdelingen hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Voor verblijf hier te lande van langer dan drie maanden heeft een vreemdeling een verblijfsvergunning, als bedoeld in artikel 13 van de Vreemdelingenwet 2000. Met het oog hierop pleegt een aanvraag om verlening van een mvv te worden getoetst aan de criteria die gelden voor het verlenen van zodanige vergunning. Behoudens indien internationale verplichtingen daartoe nopen, wordt een verblijfsvergunning ingevolge voormelde bepaling slechts verleend, indien met de aanwezigheid van de vreemdeling hier te lande een wezenlijk Nederlands belang is gediend, dan wel om klemmende redenen van humanitaire aard.

2.2. Ingevolge artikel 8, eerste lid, van het EVRM, voor zover thans van belang, heeft een ieder recht op respect voor zijn familie- en gezinsleven.

Ingevolge het tweede lid is geen inmenging van enig openbaar gezag toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de

bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

2.3. De minister klaagt in de grieven dat de rechtbank ten onrechte aanleiding heeft gezien om zelf in de zaak te voorzien. Volgens de minister heeft de rechtbank daarmee miskend dat het na vernietiging van het besluit van 26 mei 2010 aan hem was om een nieuw besluit op bezwaar te nemen, met een betere motivering dan die van het besluit van 26 mei 2010.

2.3.1. De rechtbank heeft overwogen dat de minister niet deugdelijk heeft gemotiveerd dat de weigering om aan de vreemdelingen verblijf in Nederland toe te staan niet in strijd is met het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het EVRM. Deze overweging is in hoger beroep niet bestreden, zodat van de juistheid daarvan dient te worden uitgegaan.

Door het besluit van 26 mei 2010 te vernietigen wegens schending van artikel 7:12, eerste lid, van de Awb, heeft de rechtbank aangegeven dat zij het mogelijk acht dat een betere motivering de afwijzing van de aanvragen van de vreemdelingen wel zou kunnen dragen. Gelet hierop, heeft de rechtbank ten onrechte aanleiding gezien om met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb zelf in de zaak te voorzien.

De grieven slagen.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd, voor zover de rechtbank daarbij het bezwaar tegen de besluiten van 7 januari 2009 gegrond heeft verklaard, heeft bepaald dat de vreemdelingen in aanmerking komen voor een mvv met als doel 'uitoefenen van het gezinsleven conform artikel 8 EVRM bij de referent', de minister heeft opgedragen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak de vreemdelingen die mvv te verstrekken en heeft bepaald dat deze uitspraak in de plaats treedt van het besluit van 26 mei 2010.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 24 november 2010 in zaak nr. 10/18883, voor zover de rechtbank daarbij het bezwaar tegen de besluiten van 7 januari 2009 gegrond heeft verklaard, heeft bepaald dat de vreemdelingen in aanmerking komen voor een mvv met als doel 'uitoefenen van het gezinsleven conform artikel 8 EVRM bij oudste zoon respectievelijk broer A. Esar', de minister heeft opgedragen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak de vreemdelingen die mvv te verstrekken en heeft bepaald dat deze uitspraak in de plaats treedt van het besluit van 26 mei 2010.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.W.J. Sloots, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

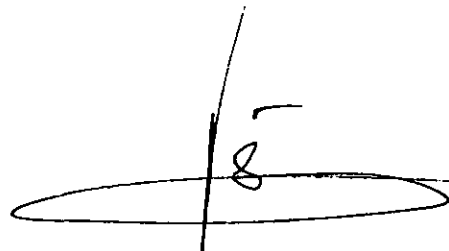
w.g. Sloots
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 december 2011

499.

Verzonden: 1 december 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 10/18883

uitspraak van de meervoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 24 november 2010

in de zaak van:

geboren op eiser,
geboren op eisers

en hun kinderen

geboren op
geboren op
geboren op

allen van Afghaanse nationaliteit, tezamen te noemen eisers,
gemachtigde: mr. F.W. Verbaas, advocaat te Alkmaar,

tegen:

de minister van Buitenlandse Zaken,
verweerder,
gemachtigde: C. Prins, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Op 5 september 2008 hebben eisers bij de Nederlandse Vertegenwoordiging te Ankara verzocht om de afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) met als doel 'verblijf bij oudste zoon respectievelijk broer (referent)'. Bij drie afzonderlijke besluiten van 7 januari 2009 heeft verweerder de aanvragen van eisers afgewezen. Eisers hebben tegen die besluiten op 2 februari 2009 bezwaar gemaakt. Bij besluit van 15 mei 2009 zijn de bezwaren ongegrond verklaard. Eisers hebben tegen dit besluit op 25 mei 2009 beroep ingesteld.
- 1.2 Bij uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 18 maart 2010, verzonden op 22 maart 2010, is het beroep gegrond verklaard en het bestreden besluit vernietigd (AWB 09/18877). Tevens is verweerder opgedragen binnen zes weken na de datum van verzending van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaarschrift. Partijen hebben tegen deze uitspraak geen rechtsmiddelen aangewend.
- 1.3 Bij brief van 27 mei 2010 hebben eisers beroep ingesteld tegen het uitblijven van een nieuw besluit op het bezwaarschrift.

zaaknummer: AWB 10/18883

2

- 1.4 Verweerder heeft bij besluit van 26 mei 2010, aan eisers toegezonden op 28 mei 2010, het bezwaarschrift van 2 februari 2009 wederom ongegrond verklaard. Op grond van artikel 6:20, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) wordt het op 25 mei 2010 ingestelde beroep geacht mede te zijn gericht tegen het besluit van 26 mei 2010.
- 1.5 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 14 oktober 2010. Referent is verschenen en eisers zijn vertegenwoordigd door hun gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 Op grond van de stukken van het dossier en het verhandelde ter zitting staat het volgende vast. Op 15 februari 2001 is aan referent, geboren op 19 juli 1991, een voorwaardelijke vergunning tot verblijf (vvtv) verleend, die per 1 april 2001 is aangemerkt als een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Op 14 juni 2001 heeft referent ten behoeve van eisers bij de korpschef van regionaal politiekorps Haaglanden een verzoek ingediend om te adviseren een mvv af te geven. Op dit verzoek heeft verweerder bij brief van 14 augustus 2003 negatief geadviseerd en bij besluit van 2 maart 2004 is het daartegen door eisers gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Bij besluit van 4 augustus 2003 is de verblijfsvergunning van referent ingetrokken, in verband met de beëindiging van het categoriaal beschermingsbeleid voor asielzoekers uit Afghanistan op 9 maart 2002. In juli 2007 is aan referent een aanbod gedaan in het kader van de Regeling afwikkeling nalatenschap oude Vreemdelingenwet (hierna: de Rogoling) zoals neergelegd in het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire (WBV) 2007/11. Dit aanbod is door referent geaccepteerd en hij heeft daartoe alle lopende (asiel)procedures ingetrokken. Referent is vervolgens in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier. Op 24 oktober 2007 heeft referent ten behoeve van eisers bij verweerdere Visadienst een verzoek ingediend om te adviseren een mvv af te geven. Op dit verzoek heeft verweerder bij brief van 3 januari 2008 negatief geadviseerd.
- 2.2 In zijn bovenvermelde uitspraak van 18 maart 2010 heeft de rechtbank ten aanzien van een aantal tegen het besluit van 15 mei 2009 aangevoerde gronden geoordeeld dat die falen. Dat het beroep tegen voormeld besluit gegrond is verklaard, houdt verband met het beroep van eisers op het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).
- 2.3 Verweerder heeft zich in het bestreden besluit, samengevat, op het standpunt gesteld dat de weigering om eisers verblijf toe te staan geen schending van het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 EVRM betekent. Er is weliswaar sprake van familie- of gezinsleven, maar van inmechting in het recht op eerbiediging daarvan is geen sprake, aangezien de weigering eisers verblijf hier te lande toe te staan er niet toe strekt een verblijfstitel te ontnemen die hen het uitoefenen van het familie- of gezinsleven hier te lande in staat stelde. Het tegenwerpen van het niet voldoen aan het basistexamen inburgering buitenland is niet in strijd met het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 EVRM. Afweging tussen de belangen van eisers en het belang van verweerder leidt niet tot het oordeel dat een positieve verplichting bestaat eisers verblijf in Nederland toe te staan. Niet is gebleken van een objectieve belemmering om het familie- of gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen.

referent heeft
reguliere verg.

zaaknummer: AWB 10/18883

3

- 2.4 Eisers hebben hiertegen in beroep, samengevat, aangevoerd dat verweerder in het bestreden besluit een ondeugdelijke afweging van de belangen heeft gemaakt als bedoeld in artikel 8 EVRM. Het betreft immers geen op de persoon toegespitste belangenafweging zoals opgedragen in meergenoemde uitspraak van 18 maart 2010. De factoren die bij de afweging betrokken hadden dienen te worden zijn onder meer:
- de erkenning door de UNHCR van het gezin als vluchteling;
 - de zeer moeilijke omstandigheden waaronder het gezin verkeert, de gezondheid van moeder;
 - de reeds lang durende pogingen om gezinshereniging te verkrijgen;
 - de onvrijwillige scheiding van de gezinsleden door een oorlogssituatie;
 - de omstandigheid dat de rest van de familie zich in Nederland bevindt;
 - de psychische problemen die ontstaan door de onzekerheid over de mogelijkheid samen te leven.

De rechtbank overweegt als volgt.

Ten aanzien van het beroep gericht tegen het niet tijdig nemen van een besluit:

- 2.5 Vast staat dat verweerder met het besluit van 26 mei 2010 niet binnen de door de rechtbank bij uitspraak van 22 maart 2010 opgedragen termijn van zes weken een beslissing op bezwaar heeft genomen. Nu verweerder met het op 28 mei 2010 verzonden besluit opnieuw heeft beslist op het bezwaarschrift dient te worden beoordeeld of eisers nog belang hebben bij het beroep voor zover het is gericht tegen het niet tijdig nemen van een besluit. Aangezien gesteld noch gebleken dat eisers daarbij nog belang hebben, zal de rechtbank het beroep in zoverre niet-ontvankelijk verklaren.

Ten aanzien van het beroep gericht tegen het reële besluit:

- 2.6 Het geschil spitst zich toe op de vraag of verweerder deugdelijk heeft gemotiveerd dat de weigering om aan eisers verblijf in Nederland toe te staan, vanwege het niet voldoen door eisers aan het basiscexamen inburgering buitenland, niet in strijd is met het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 EVRM.
- 2.7 In de uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 18 maart 2010 (AWB 09/18877) heeft de rechtbank in de rechtsoverwegingen 2.10 t/m 2.12 als volgt overwogen en geoordeeld:

“....

2.10 Tussen partijen is niet in geschil dat tussen eisers en referent sprake is van gezinsleven als bedoeld in artikel 8 EVRM en dat het handhaven van het mvv-vereiste geen inmenging op het recht op eerbiediging van dat gezinsleven betekent.

2.11 Dit laat, zoals verweerder erkent, evenwel onverlet dat er op de Nederlandse staat een positieve verplichting kan rusten die ertoe leidt dat aan betrokkenen verblijf dient te worden toegestaan voortvloeiende uit het recht op eerbiediging van het gezinsleven. In dit soort gevallen dient een afweging te worden gemaakt tussen de belangen van de betrokkenen enerzijds en het belang van de Nederlandse staat anderzijds, zoals uitgewerkt in B2/10.2.3 van de Vreemdelingen-circulaire 2000. Het

zaaknummer: AWB 10/18883

4

standpunt van verweerder dat in het ter zake gevoerde beleid in zijn algemeen rekening is gehouden met de belangen van vreemdelingen voor wat betreft de uitoefening van gezinsleven en het belang van de Nederlandse overheid, doet hier niet aan af. Verweerder is verplicht een belangenafweging te maken die is toegespitst op het individuele geval.

2.12 Het in dit kader opgevoerde argument van verweerder dat geen sprake is van een familielid dat feitelijk behoort tot het gezin van de in Nederland gevestigde hoofdpersoon, omdat een kind behoort tot het gezin van zijn ouder en de ouders niet tot het gezin van het kind, heeft verweerder ter zitting laten vallen. Aldus resteert het argument van verweerder dat geen sprake is van een objectieve belemmering om het gezinsleven uit te oefenen buiten Nederland, bijvoorbeeld in Afghanistan. Verweerder is echter niet ingegaan op de in bezwaar aangevoerde en in beroep met de brief van de UNHCR van 11 november 2009 onderbouwde stelling dat eisers niet kunnen terugkeren naar Afghanistan, omdat zij daar te vrezen hebben voor vervolging en dat het voor hen niet mogelijk is een asiilvergunning te krijgen in Turkije. Het bestreden besluit is derhalve onvoldoende gemotiveerd.

...."

2.8 Bij de beoordeling of op de Nederlandse staat jegens eisers de positieve verplichting rust hen uit oerbiediging van het recht op gezinsleven met referent verblijf in Nederland toe te staan, is verweerder verplicht een belangenafweging te maken die toegespitst is op het individuele geval. Op het bestaan van die verplichting, die volgt uit de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (zie bijvoorbeeld de uitspraak van 31 januari 2006 in de zaak Rodrigues da Silva en Hoogkamer tegen Nederland, LJM: AV3568), heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.11 van zijn hierboven aangehaalde uitspraak uitdrukkelijk gewezen. Dat de rechtbank vervolgens in rechtsoverweging 2.12 van die uitspraak in het bijzonder is ingegaan op hetgeen verweerder in het (vernietigde) besluit van 15 mei 2009 heeft overwogen ter zake van de vraag of er een objectieve belemmering bestaat om het gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen, ontsloeg verweerder bij het nieuw te nemen besluit niet van de verplichting om een op deze zaak toegespitste belangenafweging te maken en daarbij ook andere in de situatie van eisers en referent aan de orde zijnde relevante feiten en omstandigheden te betrekken.

2.9 In het bestreden besluit van 26 mei 2010 heeft verweerder, met betrekking tot de vraag of op de Nederlandse overheid een positieve verplichting rust om aan eisers verblijf toe te staan, als volgt overwogen:

".....

In het ter zake gevoerde beleid is reeds in zijn algemeenheid een afweging gemaakt tussen het belang van betrokkene op uitoefening van familie- of gezinsleven en het belang van de Nederlandse overheid. Indien aan het beleid wordt voldaan, wordt in beginsel aan het belang van de Nederlandse overheid overwegende betekenis toegekend, ook indien dit zou betekenen dat van samenleving zou moeten worden afgezien.

Daarbij is van belang dat het niet vrijstellen van de ouders van referent van het inburgeringsvereiste niet betekent dat uitoefening van het gezinsleven hier te lande nimmer zal worden toegestaan. Een uitoefening van het gezinsleven hier te lande wordt daardoor niet op voorhand uitgesloten.

zaaknummer: AWB 10/18883

5

Voor zover moet worden aangenomen dat er, met name gelet op de erkenning als vluchteling door de UNHCR van betrokkenen, een objectieve belemmering bestaat om het familie- of gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen, wordt overwogen dat daaraan geen doorslaggevende betekenis toekomt. De belangenafweging valt, indien sprake is van een objectieve belemmering, alleen dan op voorhand al in het voordeel van de vreemdeling uit, indien er sprake is van een uitzichtloze situatie waarin van tevoren al volstrekt duidelijk is dat nimmer aan de voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning zal kunnen worden voldaan wen waartn het vragen van inspanningen om alsnog aan de voorwaarden te gaan voldoen, zinloos is. Daarvan is in casu geen sprake, nu de ouders van referent verlangd kan worden dat zij allereerst gaan voldoen aan het inburgeringsvereiste."

- 2.10 Door aldus te overwegen heeft verweerder er in het bestreden besluit geen blijk van gegeven een op de zaak toegespitste belangenafweging te hebben gemaakt, waarbij is getracht te zoeken naar een eerlijk evenwicht (fair balance) tussen de individuele belangen van eisers en referent bij gezinshereniging enerzijds en het belang van de Nederlandse samenleving bij het niet toelaten van vreemdelingen die niet hebben voldaan aan de voor toelating geldende vereisten tot inburgering anderzijds. Het standpunt van verweerder dat het belang van de Nederlandse overheid prevaleert berust in hoofdzaak op de overweging dat het niet vrijstellen van de ouders van referent van het inburgeringsvereiste niet inhoudt dat gezinsleden hier te lande nimmer zal worden toegestaan en dat weliswaar een objectieve belemmering bestaat om het gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen, maar dat daaraan geen doorslaggevende betekenis toekomt, omdat geen sprake is van een uitzichtloze situatie. De ouders kunnen immers alsnog aan het inburgeringsvereiste voldoen. Die overwegingen laten niet zien dat verweerder bij de belangenafweging heeft betrokken hetgeen eisers bij hun aanvraag, in hun bezwaar en beroep tegen het besluit van 15 mei 2009 naar voren hebben gebracht omtrent de situatie van eisers en referent. Daarbij heeft de rechtbank met name het oog op de factoren die in het beroepschrift van 3 juni 2010 zijn opgesomd en zoals die in deze uitspraak eerder (rechtsoverweging 2.4) zijn weergegeven.

Aan het vorenstaande voegt de rechtbank toe dat de overwegingen in het bestreden besluit ter zake van de vraag of een objectieve belemmering bestaat het gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen ook op zichzelf genomen geen blijk geven van een deugdelijke belangenafweging. Een deugdelijke belangenafweging vergt dat niet wordt volstaan met te bezien of de belangenafweging in verband met het bestaan van een objectieve belemmering op voorhand in het voordeel van de vreemdeling dient uit te vallen. Het bestaan van een objectieve belemmering om het gezinsleven in het land van herkomst uit te oefenen is een omstandigheid die dient te worden bezien in het licht van het geheel van de aan de orde zijnde belangen, hetgeen door verweerder ten onrechte is nagelaten.

- 2.11 Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder niet deugdelijk heeft gemotiveerd dat de weigering om aan eisers verblijf in Nederland toe te staan niet in strijd is met het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 EVRM. De rechtbank zal om die reden het beroep gegrond verklaren en het bestreden besluit vernietigen wegens schending van artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).
- 2.12 De rechtbank ziet in dit geval aanleiding om met toepassing van het bepaalde in artikel 8:72, vierde lid, Awb zelf in de zaak te voorzien, omdat de rechtbank van oordeel is

zaaknummer: AWB 10/18883

6

dat rechtens nog maar één beslissing mogelijk is. Hierbij is het volgende in aanmerking genomen.

- 2.13. Bij de beoordeling of een weigering een mvv te verlenen strijd oplevert met het in artikel 8 EVRM gewaarborgde recht op eerbiediging van het gezinsleven, dient verweerder de betrokken belangen af te wegen. Verweerder komt daarbij "a certain margin of appreciation" toe. De rechter dient de door verweerder gemaakte belangonafweging met enige terughoudendheid te toetsen. In de onderhavige zaak is de rechtbank van oordeel, gelet op alle betrokken belangen, dat verweerder in redelijkheid niet langer een mvv aan eisers kan onthouden. Hiertoe is het volgende overwogen.

Uit de paragrafen 3 en 7 van de memorie van toelichting behorende bij de Wet inburgering in het buitenland (kamerstuk 29 700, nr. 3 van het vergaderjaar 2003-2004 van de Tweede Kamer der Staten-Generaal) is af te leiden dat volgens de wetgever het belang van de Nederlandse samenleving bij het vereiste van inburgering in het buitenland niet name is gelegen in de noodzaak om het zich herhalende proces van achterblijvende integratie bij voortdurende immigratie te doorbreken en aldus het proces van marginalisering van bepaalde bevolkingsgroepen - met alle gevolgen van dien voor het economisch welzijn van Nederland, de openbare orde en openbare veiligheid, en de rechten en vrijheden van anderen - te verminderen. Ofschoon dit algemene belang zwaarwegend is, kan daaraan tegenover het individuele belang van eisers en referent bij een spoedig herstel van het gezinsleven, thans geen doorslaggevend belang meer worden gehecht. Daarbij dient onder ogen te worden gezien dat, naar eisers onweersproken hebben aangevoerd, het de oorlogssituatie in Afghanistan is geweest waardoor het gezinsleven met referent in Afghanistan in het jaar 2000 - referent was toen 9 jaar oud - verbroken is geraakt, eisers al sinds juni 2001 aantoonbaar inspanningen verrichten om zich in Nederland met hun zoon respectievelijk broer te herenigen en eisers thans onder zeer moeilijke omstandigheden illegaal in Turkije verblijven. Verder acht de rechtbank van belang dat:

- de broertjes van referent nog minderjarig zijn, evenals referent ten tijde van de onderhavige aanvraag, en zij belang hebben bij een stabiel gezinsleven;
- referent in het najaar van 2007, onder intrekking van een lopende asielprocedure, in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning regulier;
- een aantal naaste familieleden van eisers inmiddels in Nederland in het bezit zijn gesteld van een verblijfsvergunning, en;
- eisers door de UNHCR zijn erkend als vluchteling op grond waarvan moet worden aangenomen dat er voor hen een objectieve belemmering bestaat het gezinsleven in het land van herkomst uit te oefenen.

Niet zonder belang is tenslotte dat uit het dossier blijkt dat eisers is behandeld voor post traumatische stress-stoornis en depressie en dat het aannemelijk is dat, naar is aangevoerd, ook de andere gezinsleden psychisch te lijden hebben onder zowel de langdurige verbreking van het gezinsleven als onder de zeer moeilijke omstandigheden waaronder eisers momenteel nog in Turkije verblijven.

- 2.14. Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat eisers in aanmerking komen voor een mvv met als doel: 'uitoefenen van het gezinsleven conform artikel 8 EVRM bij oudste zoon respectievelijk broer'. Deze uitspraak treedt in de plaats van het vernietigde besluit.

zaaknummer: AWB 10 / 18883

7

-
- 2.15 Verweerder zal worden opgedragen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak aan eisers een mvv te verstrekken met als doel 'uitoefenen van het gezinsleven conform artikel 8 EVRM bij oudste zoon respectievelijk broer.
- 2.16 De rechtbank zal met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb verweerder veroordelen in de kosten die eisers hebben gemaakt. De kosten zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht € 1311,- (1 punt voor het beroepschrift tegen het niet tijdig nemen van een besluit, 1 punt voor het beroepschrift tegen het reële besluit en 1 punt verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1).
- 2.17 De rechtbank zal met toepassing van artikel 8:74, eerste lid, Awb verweerder aanwijzen als rechtspersoon die het betaalde griffierecht vergoedt.

zaaknummer: AWB 10/18883

8

3. Beslissing

De rechtbank:

- 3.1 verklaart het beroep, voor zover gericht tegen het niet tijdig nemen van een besluit, niet-ontvankelijk;
- 3.2 verklaart het beroep tegen het besluit van 26 mei 2010 gegrond;
- 3.3 vernietigt het besluit van 26 mei 2010;
- 3.4 verklaart het bezwaarschrift van 2 februari 2009 gegrond;
- 3.5 bepaalt dat eisers in aanmerking komen voor een machtiging tot voorlopig verblijf met als doel 'uitoefenen van het gezinsleven conform artikel 8 EVRM bij oudste zoon respectievelijk broer en draagt verweerder op binnen vier weken na verzending van deze uitspraak eisers die machtiging tot voorlopig verblijf te verstrekken;
- 3.6 bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit;
- 3.7 veroordeelt verweerder in de proceskosten en draagt verweerder op € 1311,- te betalen aan eisers;
- 3.8 draagt verweerder op € 150,- te betalen aan eisers als vergoeding voor het betaalde griffierecht.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.M. Kos, voorzitter en mrs. H.C. Greeuw en G.D. de Jong, leden van de meervoudige kamer, en op 24 november 2010 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van A.J. Vervoordeldonk, griffier.

Afschrift verzonden op: 24-11-2010

Coll: *Sc***Rechtsmiddel**

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Let wel: gegrondverklaring van het beroep betekent niet dat eisers op alle onderdelen van het beroep gelijk hebben gekregen. Als eisers het daarmee niet eens zijn en willen voorkomen dat dit oordeel van de rechtbank komt vast te staan, zullen zij tegen deze uitspraak hoger beroep moeten instellen.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
22 DEC 2010	
ZAAKNR.	201012538
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Minister van Buitenlandse Zaken
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. B.M. Kristel
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem
van 24 november 2010
met kenmerk 10/18883

Inzake:
Rustaan I
met IND-kenmerk 0211.15.6002
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. F.W. Verbaas
advocaat te (Luttik Oudorp 80, 1811 MZ) Alkmaar

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 ES Den Haag

mr. R.C. van Keulen
070 - 778 47 51

22. Dec.. 2010 13:14

Nr. 0609 P. 4/20

BIJLAGE

22. Dec.. 2010 13:15

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Visadienst

Postadres Postbus 6000, 2280 HV Rijswijk

De Raad van State

Nr. 0609 P. 5/20

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
22 DEC 2010	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Bezoekadres
Dr. H. Coenjaan 341
Rijswijk
Telefoon 070 3703499
Fax 070 3703709

Onderdeel	Procesvertegenwoordiging
Doorkiesnummer(s)	070 - 779 47 51
Datum	21 december 2010
Ons kenmerk	0211.15.6002
Luw kenmerk	(nieuwe zaak)
Bijlage(n)	-
Onderwerp	-

Hierbij geef ik de heer mr. B.M. Kristel, senior procesvertegenwoordiger bij het Proces Procesvertegenwoordiging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst, schriftelijk last om als gemachtigde van de Minister van Buitenlandse Zaken bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State hoger beroep in te stellen en een verzoek in te dienen tot het treffen van een voorlopige voorziening tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittingplaats Haarlem van 24 november 2010, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 10/18883.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
namens deze,
het hoofd van de Visadienst,
namens deze.

N.T. van Schelven
N.T. van Schelven
Directeur Procesvertegenwoordiging

1. Inleiding

De Minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de Minister) komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 24 november 2010, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk AWB 10/18883 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 26 mei 2010 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen aan verweerders een machtiging tot voorlopig verblijf met als doel 'uitoefenen van het gezinsleven conform artikel 8 EVRM bij oudste zoon, respectievelijk broer. te verstrekken binnen vier weken na verzending van de uitspraak, voorts bepaald heeft dat de uitspraak in plaats treedt van het vernietigde besluit en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. en hun kinderen
hierna 'verweerders' te noemen, hebben op 5 september 2008 bij de Nederlandse vertegenwoordiging te Ankara in Turkije een aanvraag tot het verlenen van een machtiging tot voorlopig verblijf met als doel 'verblijf bij oudste zoon, respectievelijk broer, ingediend.
 - 2.2. Bij afzonderlijke besluiten van 7 januari 2009 heeft de Minister de aanvragen afgewezen.
 - 2.3. Verweerders hebben op 2 februari 2009 bezwaar gemaakt tegen de besluiten van 7 januari 2009.
 - 2.4. De bezwaarschriften zijn bij besluit van 15 mei 2009 ongegrond verklaard. Tegen dit besluit hebben verweerders op 25 mei 2009 beroep (09/18877) ingesteld.
 - 2.5. Bij uitspraak van 18 maart 2010 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Haarlem, het beroep gegrond verklaard, het besluit van 15 mei 2009 vernietigd en de Minister opgedragen binnen zes weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit te nemen.
 - 2.6. Verweerders hebben op 27 mei 2010 beroep (10/18883) ingesteld tegen het uitblijven van een nieuw besluit op bezwaar.
 - 2.7. Bij besluit van 26 mei 2010, verzonden op 28 mei 2010, heeft de Minister het bezwaar van verweerders ongegrond verklaard. Het door verweerders op 27 mei 2010 ingestelde beroepschrift is conform artikel 6:20, vierde lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) mede geacht gericht te zijn tegen het besluit van 26 mei 2010.
 - 2.8. Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het door verweerders ingestelde beroep gegrond verklaard.
- ## 3. Standpunt van de Minister
- 3.1. De Minister verzet zich niet tegen het oordeel van de rechtbank dat het besluit van 26 mei 2010 een motiveringsgebrek kent. De Minister meent echter dat de rechtbank ten onrechte zelf in de zaak heeft voorzien.
 - 3.2. De Minister heeft drie grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

- 3.3. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.12 op pagina 5 en 6 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank ziet in dit geval aanleiding om met toepassing van het bepaalde in artikel 8.72, vierde lid, Awb zelf in de zaak te voorzien, omdat de rechtbank van oordeel is dat rechtens nog maar één beslissing mogelijk is. Hierbij is het volgende in aanmerking genomen."

Grief 2

- 3.4. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.13 op pagina 6 van de bestreden uitspraak:

"(...) In de onderhavige zaak is de rechtbank van oordeel, gelet op alle betrokken belangen, dat verweerder in redelijkheid niet langer een mvv aan eisers kan onthouden. Hiertoe is het volgende overwogen. Uit de paragrafen 3 en 7 van de memorie van toelichting behorende bij de Wet inburgering in het buitenland (kamerstuk 29 700, nr. 3 van het vergaderjaar 2003-2004 van de Tweede Kamer der Staten-Generaal) is af te leiden dat volgens de wetgever het belang van de Nederlandse samenleving bij het vereiste van inburgering in het buitenland met name is gelegen in de noodzaak om het zich herhalende proces van achterblijvende integratie bij voortdurende immigratie te doorbreken en aldus het proces van marginalisering van bepaalde bevolkingsgroepen – met alle gevolgen van dien voor het economisch welzijn van Nederland, de openbare orde en openbare veiligheid, en de rechten en vrijheden van anderen – te verminderen. Ofschoon dit algemene belang zwaarwegend is, kan daaraan tegenover het individuele belang van eisers en referent bij een spoedig herstel van het gezinsleven, thans geen doorslaggevend belang meer worden gehecht. Daarbij dient onder ogen te worden gezien dat, naar eisers onweersproken hebben aangevoerd, het de oorlogssituatie in Afghanistan is geweest waardoor het gezinsleven met referent in Afghanistan in het jaar 2000 – referent was toen 9 jaar oud – verbroken is geraakt, eisers al sinds juni 2001 aantoonbaar inspanningen verrichten om zich in Nederland met hun zoon respectievelijk broer te herenigen en eisers thans onder zeer moeilijke omstandigheden illegaal in Turkije verblijven. Verder acht de rechtbank van belang dat:

- de broertjes van referent (nog minderjarig zijn, evenals referent ten tijde van de onderhavige aanvraag, en zij belang hebben bij een stabiel gezinsleven;
- referent in het najaar van 2007, onder intrekking van een lopende asielprocedure, in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning regulier;
- een aantal naaste familieleden van eisers inmiddels in Nederland in het bezit zijn gesteld van een verblijfsvergunning, en;
- eisers door de UNHCR zijn erkend als vluchteling op grond waarvan moet worden aangenomen dat er voor hen een objectieve belemmering bestaat het gezinsleven in het land van herkomst uit te oefenen.

Niet zonder belang is tenslotte dat uit het dossier blijkt dat eisers is behandeld voor post traumatische stress-stoornis en depressie en dat het aannemelijk is dat, naar is aangevoerd, ook de andere gezinsleden psychisch te lijden hebben onder zowel de langdurige verbreking van het gezinsleven als onder de zeer moeilijke omstandigheden waaronder eisers momenteel nog in Turkije verblijven."

Grief 3

- 3.5. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.14 op pagina 6 van de bestreden uitspraak:

"Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat eisers in aanmerking komen voor een mvv met als doel: 'uitoefenen van het gezinsleven conform artikel 8 EVRM bij oudste zoon respectievelijk broer. Deze uitspraak treedt in de plaats van het vernietigde besluit."

en in rechtsoverweging 2.15 op pagina 7 van de bestreden uitspraak:

"Verweerder zal worden opgedragen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak aan eisers een mvv te verstrekken met als doel 'uitoefenen van het gezinsleven conform artikel 8 EVRM bij oudste zoon respectievelijk broer."

4 Toelichting op de grieven

- 4.1. Gelet op de onderlinge samenhang worden de grieven 1 tot en met 3 gezamenlijk toegelicht.
- 4.2. De rechtbank heeft terecht overwogen dat de Minister bij de beoordeling, of weigering om aan een vreemdeling een machtiging tot voorlopig verblijf te verstrekken strijd oplevert met artikel 8 Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), de belangen van de vreemdeling en de Staat dient af te wegen.
- 4.3. Tevens heeft de rechtbank terecht overwogen dat bij deze belangenafweging aan de Minister 'a certain margin of appreciation' toekomt en dat de rechter de door de Minister gemaakte belangenafweging met terughoudendheid dient te toetsen. De Minister merkt in dit kader nog aanvullend op dat deze beoordelingsvrijheid bij eerste toelating, zoals in onderhavige situatie heeft te gelden, groter is dan bij situaties waarin sprake is van voortzetting van verblijf.
- 4.4. De Minister meent echter dat de rechtbank ten onrechte aanleiding heeft gezien om in onderhavige casus zelf in de zaak te voorzien. De Minister overweegt daartoe het volgende.
- 4.5. In rechtsoverwegingen 2.10 en 2.11 concludeert de rechtbank dat er sprake is van een motiveringsgebrek in het bestreden besluit van 26 mei 2010. De rechtbank is, kort gezegd, van oordeel dat de Minister nader had dienen te motiveren waarom in onderhavige situatie de belangen van verweerders niet zwaarder wegen dan de belangen van de Nederlandse staat. De rechtbank had hierin, naar het oordeel van de Minister, geen aanleiding mogen zien om zelf in de zaak te voorzien. Dit is namelijk niet in overeenstemming met hetgeen de rechtbank zelf overweegt in de aanvang van rechtsoverweging 2.13 en hetgeen hierboven is weergegeven, namelijk dat de rechter terughoudendheid dient te betrachten bij de beoordeling van de door de Minister te verrichten belangenafweging. Voor zover de rechtbank een motiveringsgebrek in het bestreden besluit met betrekking tot de belangenafweging in het kader van 8 EVRM heeft kunnen constateren, had de rechtbank moeten volstaan met de opdracht aan de Minister om, desnoods met toepassing van de bestuurlijke lus, een nieuw besluit op het bezwaarschrift te nemen. Dit geldt te meer nu, zoals gezegd, in gevallen van eerste toelating de beoordelingsvrijheid van de Minister ruimer is. De rechtbank heeft dit echter miskend.
- 4.6. Nu de rechtbank zich ten onrechte de ruimte heeft toegeëigend die de Minister toekomt, kan de uitspraak niet in stand blijven. Uit het oogpunt

van de finale geschilbeslechting wenst de Minister het navolgende op te merken.

- 4.7. De Minister kan zich niet verenigen met de uitkomst van de door de rechtbank verrichte belangenafweging.
- 4.8. Startpunt van de beoordeling moet volgens de Minister de constatering zijn dat verweerders nimmer in het bezit zijn geweest van een verblijfsvergunning. In het algemeen vormt de afwijzing van een aanvraag tot het verlenen van een machtiging tot voorlopig verblijf geen inmenging in het recht op respect voor het gezinsleven in een situatie waarin nimmer sprake is geweest van rechtmatig verblijf hier te lande, zoals in onderhavig dossier heeft te gelden. Indien er geen sprake is van inmenging dient echter wel een belangenafweging tussen de belangen van de Staat en de belangen van de vreemdeling plaats te vinden. Bij een belangenafweging in een situatie waarin geen sprake is van inmenging, is in beginsel het belang van de Staat van zwaarder gewicht dan het belang van de vreemdeling.
- 4.9. Het belang van de Staat is vooral gelegen in het voeren van een restrictief toelatingsbeleid. Dit betreft een breder belang dan hetgeen door de rechtbank in de bestreden uitspraak is aangehaald. De rechtbank heeft immers voor de Minister slechts een belang gekend, zoals geformuleerd in de wetgeschiedenis van de Wet inburgering buitenland, namelijk de noodzaak om het zich herhalende proces van achterblijvende integratie bij voortdurende immigratie te doorbreken en aldus het proces van marginalisering van bepaalde bevolkingsgroepen te verminderen. Nu de rechtbank de belangen van de Minister niet juist, althans onvolledig heeft weergegeven en meegewogen, kan hierom geoordeeld worden dat de door de rechtbank verrichte belangenafweging niet juist is geweest.
- 4.10. Een component die evenzeer relevant is – en die niet genoemd is door de rechtbank – is dat niet is komen vast te staan dat referent, die ten tijde van de uitspraak reeds enige tijd meerderjarig was, over een toereikend inkomen beschikt om verweerders te onderhouden. Een beroep op de openbare kas door verweerders is derhalve te voorzien.
- 4.11. De rechtbank heeft kennelijk gewicht toegekend aan de situatie dat de broertjes van referent minderjarig zijn en belang hebben bij een stabiel gezinsleven. De Minister erkent dat minderjarige belang hebben bij een stabiel gezinsleven. Echter, niet valt in te zien waarom er thans geen sprake zou zijn van een stabiel gezinsleven, nu de broertjes vanaf hun geboorte, en ook thans, worden verzorgd en opgevoed door hun ouders. Hier komt bij dat de broertjes op het moment van het uiteenvallen van het gezin in 2000 respectievelijk zes, vier en twee jaar oud waren en zij hebben zich thans verreweg het grootste gedeelte van hun leven zonder hun broer kunnen handhaven. Omgekeerd heeft referent het ook gered zonder zijn ouders en broertjes. Aan dit belang kan derhalve niet veel gewicht worden toegekend.
- 4.12. Voorts meent de Minister dat de rechtbank ten onrechte heeft nagelaten de band tussen referent en zijn ouders en de band tussen referent en zijn broertjes nader in ogenschouw te nemen. Immers, bij de beoordeling van het familie- of gezinsleven tussen volwassenen en ook tussen broers onderling en bij de belangenafweging, welke in het kader van artikel 8 EVRM geschiedt, dient de omstandigheid betrokken te worden of er sprake is van een meer dan de gebruikelijke afhankelijkheid en emotionele binding. De rechtbank heeft in haar beoordeling nagelaten deze factor er bij te betrekken. Van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheid en emotionele binding, zo merkt de Minister op, is niet gebleken. De innige wens bij referent en verweerders om herenigd te worden, rekent de minister daar althans niet toe.

- 4.13. De rechtbank heeft tevens belang gehecht aan de omstandigheid dat een aantal naaste familieleden van verweerders in Nederland in het bezit zijn gesteld van een verblijfsvergunning. Dit is naar het oordeel van de minister evenmin een factor die substantieel gewicht in de schaal legt. Verweerders hebben zich immers jaren staande gehouden buiten de aanwezigheid van deze familieleden.
- 4.14. De Minister bestrijdt niet dat er sprake is van een objectieve belemmering om het gezinsleven in Afghanistan uit te oefenen, waarbij de Minister in de beoordeling heeft betrokken dat verweerders door de United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) zijn erkend als vluchteling. Dit neemt echter niet weg dat niet valt in te zien om welke redenen geen mogelijkheid zou kunnen bestaan om in een derde land, bijvoorbeeld Turkije, gezinsleven uit te oefenen. Verweerders hebben niet aannemelijk gemaakt dat gezinshereniging in Turkije, welk land eveneens Nederland gebonden is aan de bepalingen van het EVRM, niet mogelijk zou kunnen zijn. Daarnaast staat het referent en verweerders vrij om met moderne communicatiemiddelen met elkaar contact te blijven onderhouden. Ook kan referent desgewenst bezoeken afleggen aan verweerders in Turkije. In ieder geval is, naar de mening van de Minister, het bestaan van een objectieve belemmering om gezinsleven uit te oefenen in Afghanistan een factor van belang, maar van onvoldoende gewicht om de belangenafweging in het voordeel van verweerders te doen uitslaan.
- 4.15. Met betrekking tot de psychische klachten van verweerster en het door de rechtbank aangenomen psychisch lijden van de overige gezinsleden merkt de Minister het navolgende op. De psychische klachten van verweerster zijn betreuwenswaardig, maar kunnen geen dusdanig gewicht in de schaal leggen, ook niet in samenhang met de overige belangen van verweerders en referent dat het belang van de Staat hiervoor dient te wijken. Verweerster ontvangt hiervoor kennelijk behandeling in Turkije. Met betrekking tot het gestelde psychisch lijden van de overige gezinsleden merkt de Minister op dat dit niet nader is onderbouwd door verweerders en slechts door de rechtbank is aangenomen. De Minister is van oordeel dat de rechtbank dit gesteld psychisch lijden van de overige gezinsleden niet zonder nadere onderbouwing heeft mogen aannemen en mogen meewegen in de belangenafweging.
- 4.16. De Minister concludeert dat zowel afzonderlijk als ook in onderlinge samenhang bezien de belangen van verweerders en referent niet opwegen tegen die van de Nederlandse samenleving. De Minister meent dat uit de thans in dit beroepschrift gestelde omstandigheden niet kan worden afgeleid dat er een positieve verplichting bestaat om aan verweerders op grond van artikel 8 EVRM een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen.

5 Conclusie

- 5.1. Gelet op het voorgaande verzoekt de Minister uw Afdeling om het hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en de rechtsgevolgen van het door de rechtbank vernietigde besluit in stand te laten.

Den Haag, 22 december 2010

mr. B.M. Kristel, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Buitenlandse Zaken
Visadienst
Postbus 30120
2500 GC DEN HAAG*